

**„Судбина једног Чарлија“, Александар Поповић**  
**Несташлуци једног мачка Чарлија**

Мачак Чарли је на крају завршио добро, јер се вратио својој мајци. А та његова мајка била је мачка месара. Једног дана, мама мачка оставила је свог синчића Чарлија у луци, јер је желела да он пропутује свет и не доживи њену судбину – обичног ловца на мишеве. Тамо га је пронашла девојчица Виолета, чији је тата био капетан брода.

Заједно са Виолетом, Чарли је путовао по свету. Читајте како је мачак Чарли освајао срца напуљских мачака, продавао шешире, радио у циркусу и доживео још много невероватних авантура.

На броду је Чарлију било лепо и дружио се са својом најбољом другарицом Виолетом. Правили су свој сопствени циркус како би смирили морнаре.

Касније у правом циркусу се догодила неправда. Није било фер кад је мачак Чарли повредио ногу. Чарли и Виолети се поломила љуљашка и обоје су пали. Све је било брига за мачка Чарлија. Али га је нашао капетан брода и довео га код брода.

Када се Чарли вратио својој мајци, жутој мачки, у почетку није ни знао да је то она. Ево како се то догодило: попео се на кров и видео рупу у којој је седела мачка. Она му је испричала шта се десило са њеним мачетом. Тада је Чарли схватио да је она – његова мајка.

У међувремену, капетан брода причао је Виолети како се некада лепо играла са Чарлијем, а сада мисли само на рачун. Виолета је оставила папир и кренула да га тражи, али мачак Чарли био је негде тамо, на крововима зграда.

Крај ми је био тужан, зато што су рекли да се сви ми у животу пењемо уз степенице и да је мачак Чарли стигао до краја. А кад се стигне до краја – то је крај.

Књига „Судбина једног Чарлија“ ми се допала зато што је била смешна и поучна. Мачак Чарли је имао добро срце и он јер је помогао на броду и помогао око циркуса.

Порука: Битно је да човека срећа прати.